

De Vivaldi al bloc i tornada

Jaume Subirana
aposta fort pels beneficis d'internet en el món de la cultura
L'AJUNTAMENT DE SANT CUGAT

Interès per la poesia religiosa de R.S. Thomas, escriptura en el bloc, traducció recent del *beat* Snyder, ensenyança universitària, aventures digitals pioneres com *1991 Literatura* (amb Oriol Izquierdo), *12 sentits* (amb Xavier Berenguer i l'IUA) i *Lletra* (amb Genís Roca i la UOC)... i la traducció en curs, amb Carme Arenas, dels sonets de Vivaldi sobre les estacions. Què relliga la passió digital amb un poeta que va passar de les dro-

que crea, versiona o ensenya com una manera de compartir, per això l'entusiasme les possibilitats digitals, se li fa impossible de renunciar-hi perquè a més de difondre són un cabal d'informació inaudit: "Gràcies a internet a casa tenim la biblioteca que volem i com que hi ha tant i de tot, la feina de triar, esporgar, prescriure i acompanyar es fa més necessària que mai." Aquest és l'alçaprem per ser el que és i ha estat: poeta, mestre universitari i gestor cultural. I n'està ufanat, perquè li és consigna no fer res sol sinó en "conversa col·lectiva".

"Realment hi ha nous gèneres literaris, noves formes d'escriptura facilitades per les eines digitals?" Potser la veritable revolució digital rau més en la capacitat d'accés, de divulgació i de participació, diu, que no pas en l'alteració en la forma de crear, possibilitat que no nega però que no l'atrau. Creu que ja s'escriu diferentment pel sol fet de disposar de més eines i de més referències per documentar-se, però això afecta més les dades que no la creativitat. Ho veu clar com a

traductor: més que traduir de forma diferent, treballa diferentment. Però admet que una obra en embrió articulada en una comunitat de lectors i de comentadors a internet acabi sent redactada de manera diferent quan s'ajunta a les notes preses amb llapis a la llibreta, on pots fer amb més facilitat notes o guixades.

De res no en fa dogma, fa el que fa si l'atrapa i en gaudeix, i aposta també pel món digital perquè és bo per als gèneres i els països petits, en equiparar-los (en possibilitats) als grans. Internet convé, doncs, als poetes, al maridatge de llenguatges i als catalans. *

Liberdrac

Liberdrac patrocina la Columna Digital. L'actualitat creativa, de lectura i de les llibreries vista amb ulleres digitals.

gues al budisme, la singularitat de Thomas amb la pròpia creació?

Per a Jaume Subirana en tot plegat hi batega una evolució ordenada, una certa coherència: "Quan vius al centre necessites anar cap a la perifèria per veure-hi", em comenta, i aquesta curiositat el guia a l'hora de fer passes en una evolució digital, lectora i creativa que cerca la relació entre creació i divulgació.

Li prenc el fil: divulgació entesa com a forma de crear, d'animar i d'articular comunitats. D'inspiració noucentista (què puc fer per construir el país que voldríem?), en Jaume entén la difusió del

ETCÈTERA

DAVID PALOMA

Parents i animals

Joan Solà va encetar el bon costum de ressenyar les diferents intervencions en els col·loquis de llengua a què assistia. Trenta-sis anys d'escriure un article setmanal a la premsa li van permetre deixar constància de congressos variats, així com d'aspectes lingüístics ben concrets i de noms d'especialistes: els seus lectors agraïem aquesta pràctica mediàtica.

A la presentació del IV Col·loqui Internacional 'La lingüística de Pompeu Fabra', que va tenir lloc a Tarragona ara fa un mes, Jordi Ginebra es va referir a l'enyorat Joan Solà amb la imatge que el mestre de Bell-lloc d'Urgell hauria seguit els discursos amb atenció, savi com era.

En record del seu fer, m'atreveixo modestament a destacar un dels textos que més em va agradar del col·loqui esmentat: *El femení de familiars i altres animals. Anàlisi de la representació en els diccionaris normatius*, de Joan Rebagliato Nadal.

L'apunt

Els diccionaris no ajuden a completar les parelles conceptuals amb les dues formes de gènere. Per això Joan Rebagliato, amb l'aval del Termcat, defensa una proposta brillant de representació dels noms de parentiu i dels noms d'animals.

L'autor va excel·lir en la forma: claredat impecable amb notes d'humor dites amb seriositat. El fons, extraordinari. El resumeixo: el tractament del diccionari normatiu per als noms de parentiu (*pare-mare*) i els noms d'animals (*boc-cabra*) respon a l'aplicació de criteris lingüístics i metodològics. En els noms de parentiu, els primers miren si el radical és compartit per integrar masculí i femení en un sol article; els segons exigeixen, a més, un mateix descriptor (*avi-àvia* se separen, perquè els descriptors són *pare* i *mare*). En els animals, el masculí i el femení es presenten sempre en articles diferents (*gall-gallina*). Arribats aquí, però, Rebagliato va posar en dubte que els diccionaris compleixin el principi bàsic que han de complir els criteris lexicogràfics: facilitar la informació al màxim. Si no saps català, va dir, no pots saber que *oncle* i *tia* són parella, com el *marrà* i l'*ovella*. I com tants d'altres, parents i animals, que els diccionaris haurien de poder acollir plegats. *

Liberdrac
Liberdrac, la teva botiga de llibres digitals
www.liberdrac.cat